

Folketingets Ligestillingsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 12. april 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Ligestillingsudvalgs brev af 4. marts 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 36 (LIU alm. Del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Hak/ J.nr. 2013-1850

Spørgsmål nr. 36

”Vil ministeren redegøre for de nuværende regler for efterværn for kvinder, der har eller har haft ophold på kvindekrisecenter? Og vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, om ministeren finder den nuværende indsats tilstrækkelig?”

Svar:

Der findes ikke generelt fastsatte regler om efterværn, bortset fra bestemmelsen i § 109, stk. 4, der omfatter familierådgivning til kvinder med børn, der tager ophold på et kvindekrisecenter. Bestemmelsen om kvindekrisecentre i § 109 er møntet på den akutte situation.

Efter reglen i § 109, stk. 4, har kommunerne forpligtelsen til at tilbyde familierådgivning til kvinder med børn i forbindelse med fraflytningen fra kvindekrisecentrene.

Reglerne om familierådgiverordningen trådte i kraft 1. juli 2008. De ca. 40 beliggenhedskommuner for kvindekrisecentre blev herved forpligtet til at tilbyde kvinder med børn, der fraflytter krisentre, familierådgivning.

Med virkning fra 1. august 2010 blev reglerne om beliggenhedskommune ændret. Herefter er det nu alle kommuner, der har forpligtelsen til at tilbyde familierådgivning.

Familierådgiveren har en koordinerende og støttende funktion i forhold til en helhedsorienteret og tværgående indsats i forhold til blandt andet forsørgelse, bolig, job, uddannelse, daginstitutioner med henblik på at skabe grundlag for en tilværelse uden vold.

Kommunernes koordinerende indsats via familierådgivningen skal desuden vurderes i sammenhæng med yderligere mulige initiativer i kommunernes tilrettelæggelse af den samlede sociale indsats. Det er således op til kommunerne i hvert enkelt, konkrete tilfælde at vurdere, om der over for den enkelte kvinde er behov for - ud over tilbuddene via kvindekrisecentrene og familierådgivningsordningen - at tilbyde kvinden andre hjælpeforanstaltninger. Dette gælder ikke mindst, hvis en kvinde har eller har haft sine børn med under ophold på kvindekrisecenter.

Kommunerne har således mulighed for efter lovgivningen at tilbyde de kvinder, der har eller har haft ophold i et kvindekrisecenter, en sammenhængende og koordineret støttende indsats.

Til brug for mit svar på Ligestillingsudvalgets spørgsmål 41, stillet den 4. marts 2013, har Socialstyrelsen imidlertid oplyst, at der ifølge styrelsens oplysninger skulle være problemer og usikkerhed i nogle kommuner i forbindelse med implementeringen af familierådgiverordningen. På baggrund af Socialstyrelsens oplysninger vil jeg bede styrelsen om at undersøge og følge op på kommunernes implementering af ordningen.

Jeg kan yderligere tilføje, at det i forbindelse med satspuljeaftalen for 2012 er aftalt, at der skal gennemføres en evaluering af kvindekrisecenterområdet. Evalueringen vil bredt angå de indsatser, der tilbydes kvinder på kvindekrisecentre, herunder i forbindelse med udslusning. Evalueringen skal således bidrage til at fremskaffe et grundlag for en bredere vurdering af den samlede indsats over for kvinder, der har været udsat for vold i nære relationer.

Karen Hækkerup

/Anders Møller Jakobsen